

Indenrigsministeren: Ja, det ærede Medlem er jo igjen ved dette Forslag ifærd med at føre os ud paa høi Sø, men jeg haaber, at det ogsaa denne Gang skal gaae af uden Søfhyge og Skibbrud. Naar jeg skal modsætte mig og meget bestemt modsætte mig dette Forslag, saa et det ikke paa Grund af saadanne forskjellige Sidebetragtninger, som den ærede Rigsdagsmand gif ind paa, men fordi dette Forslag af det ærede Medlem, der jo ogsaa, saavidt jeg har seet, heller ikke paa nogen Maade understøttes af Udvalgets øvrige Medlemmer, strider imod den hele Ordning, som Finantsloven efter Grundloven bør have. Finantsloven skal jo nemlig være noget Andet end de almindelige Love. Vor Grundlov hjemler en væsentlig Forskiel imellem Love i Almindelighed og Finantslove; jeg vil tage saadanne Love, som netop ligge Finantsloven nærmest, f. Ex. Skattelove. Medens det oprindelige Grundlovsforslag vel ikke havde tænkt sig Sagen saaledes, blev det jo netop vedtaget, at der skulde gøres en bestemt Forskiel mellem Skattelove og Finantslove. Der skal gøres den Forskiel, at Skattelove skulle staa fast saaledes, at de ikke kunne forandres uden ved samstemmende Beslutninger af Kongen og begge Rigsdagens Afdelinger, medens det jo derimod er indlysende, at saavel Regjeringens som det andet Things Stilling er væsentlig forskjellig med Hensyn til Finantsloven. Finantslovsforslaget fremkommer jo først her i dette Thing, og en lang Erfaring har vist, hvilken overveiende Indflydelse efter Forholdenes Natur Folkethinget faaer paa alle de Spørgsmaals Afgjørelse, som høre umiddelbart ind under Finantslovsforslaget. Finantslovens Diemed er jo, som det hedder i Grundloven, at give et Overslag over Statens Udgifter og Indtægter. De Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand her har bragt paa Bane, ere, som vel den ærede Forsamling fuldkommen vil have seet, Spørgsmaal af en anden Charakter og Bessaffenhed; det er Spørgsmaal, som høre hjemme under almindelige Lovgivningsformer, Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand kan fremkomme med i Lovforslags Form og som, naar de fremkomme saaledes, her kunne komme under Forhandling. Spørgs-

maalet om Præsternes Lønning og hvad der med staaer i Forbindelse og Spørgsmaalet om Retsbetjentenes Lønning, som senere komme for — jeg nævner det alt nu, fordi det formelle Spørgsmaal her kommer igjen, og jeg ikke antager, at det vil blive nødvendigt at forhandle den samme Sag to Gange — ere Spørgsmaal, som høre hjemme under, jeg gjentager det, almindelige Lovgivningsformer, men ikke Spørgsmaal, som høre hjemme under Finantslovsforslaget. Jeg kan ikke andet end betegne det som en Forvanskning af Finantslovsforslaget, som et Overgreb, dersom der derunder blev indbefattet saadanne Sager og Anliggender.

Det er af disse Grunde, at jeg meget bestemt maa henstille til den ærede Rigsdagsmand, om han ikke vil finde sig foranlediget til at tage Forslaget tilbage. Det seer jo meget uskyldigt ud ved første Biekast; der tales deri om at aabne, hvad jeg kunde kalde en blank Gonto, hvorpaa der rigtig nok siden efter Behag kunde indskrives Noget; men det ærede Thing vil jo ligesom jeg meget vel kjende den Seighed, hvormed den ærede Rigsdagsmand forfølger en Sag. Naar man først har gjort ham en ringe Indrømmelse i een Henseende, saa bliver den greben, fastholdt og benyttet ved enhver senere Leilighed; der bliver erklæret, at Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand deraf senere kan udlede, med det samme i Grunden er indrømmet. Det er altsaa aldeles nødvendigt, at der paa det første Sted, hvor denne Tanke fremkommer, at inddrage under selve Finantsloven saadanne Forslag, der henhøre under de almindelige Lovgivningsformer, fra Regjeringens Side derimod maa nedlægges en aldeles bestemt og utvetydig Indsigelse.

Udhæring: Den ærede Ministers Indvendinger imod Forslaget gif, saavidt jeg forstod, blandt Andet ud paa, at da Finantsloven først kom til Behandling her, og den overveiende Indflydelse paa Finantsloven maatte udgaae fra Folkethinget, saa vilde blandt Andet det andet Thing ikke faae den behørig Indflydelse paa en Bestemmelse af en saa ind-